

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

נא.

עין משפט
גמ' מוציא

א מהי מ' מ' מהי
עירובין הלכה ג
שני דברים ר' עקיבא
פי' מהו ספי' א'
ב ופס' ע' א' מ' מ' מ'
פסי' א'
ג ופס' ע' א' מ' מ' מ'
פסי' א'
ד מ' מ' מ' מ' מ'
שנת הלכה י' ספ' מ'
למ' מ' מ' מ' מ' מ'
שנת ספי' ג' :

רבינו חננאל

אמר רבה והוא כי הריט
מטי עותיו האי ל' סתם
שקדש הריט והוא דקמני
והיה יורא ספא חתשיך
לביחו. אבל לאילין ספ' מ'
אילין. אי נמי י' ספ' מ'
קלוי קלוי אבל י' הריט
מטי. פי' דקלא דסביאל
רקל נפל על רקל אחר.
והיה עומסו הוה נקרא
האלכסון דסביאל אחיה.
דקלא דפריק מיהו, והיה
רקל גדול והוה עשה
מידת הרבה והוה בעלוי
מוכרסו ופירעו הפס
שעילוי. והיה נקרא
דקלא דפריק מיהו.
כלומר מודה בעלוי מן
הפס שעילוי. אלא דאיל
רבה לרב יוסף מוסט
דרי יוסי, תיבא י' מ' מ'
אח' [אם היו] שנים אחד
כסוי אילן או נדר או
מקום, והאחר אינו
למכור. מוסט שביחתי
למכור, והמכיר אומר
חזא שביחתינו במקום
פלוגי. זו הברייא לא
שנאה ר' יוסי אלא אמר
רבה משום דר' יוסי כרי
שיקבלוהו מגדו רב
יוסף, משום דר' יוסי
נימוקו עמו, ממני, אם
אינו מכיר או אם אינו
בין החלפתו. הנה
אלפים אמר היבא כתיב,
ורגו שבו איש חתויו
אילו ארבע אמות. אל
יבא איש ממקומו אילו
אלפים אמה. מני לן אמר
רב חסדא לרמנו ספוק
מקום כתיב הכא אל
יבא איש ממקומו ביום
השביעי, וכתיב החם
ושפתי לך מקום אשר
ניוט שמה. מה זה מקום
שיש בו ניסה, אף זה
מקום [אילן] יש בו
[חובו] [הוה כמי שכתבו
בין ניסוי של המטה ומה
מניסה כתיב הבא ניסה
וכתיב החם ואם יבא יבא
הוצא את נבלו עיר
מקלטו אשר ניוט שמה,
מה ניסה זו שיה נבלו
אף ניסה זו שיה נבלו.
וילף נבלו מנבלו, כתיב
הכא נבלו, וכתיב החם
ומצא אותו גזאל החם
החזק לנבלו עיר מקלטו.
וילף החזק מחזקו, ומדומם
החזק לעיר את
סאת קרפה אלפים באמה
ואת סאת נגב אלפים
באמה וגי'. ואקשין
ארילוף מחזק מחזקו
באלפים, וילף מחזק
מחוצה אלף אמה סביב,
שנא מקור העיר והוצגה

(6) רש"ל מ"ו, (2) תוספתא
פי' אינו שיש לעיל ג'
(3) [מקום] פי' היבא חסא
לחלו ל' יוסי אומא אף הי'
שנים וכו', (4) פי' מניח פי'
קמ, (5) כהי כנ: ויחזק כ'
כימותו י' נייר ר. ה' ממות י':
הריות מ: ממות חו:
בשרות לג' טילוי ספי'.
(1) [מקום] טו: מתיק י'
ממני ספי'. מרמז: (2) ממות
(3) חולין קכ"ג, (4) (1) ג' י'
לימו: (2) [ממות חו],
(5) [ממכר לה], (6) [ספי].
(7) [ממכר מרמז], (8) [לפי]
נתיק פי' י' וכן הכספי כפי'
המח' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
(9) ג' י' קממ', (10) [עיר]
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
י', (11)

תורה אור השלם

1. ראו כי ב' קטן לבם
השקת על שן הוא נתן
לבם ביום המשיח לד' י'
ויקום שבו איש תתויו
אל יבא איש ממקומו
ביום הגורשי הערים.
2. וישראל הערים לעיר
את פאת קרפה אלפים
באמה ואת פאת נגב
אלפים באמה ואת פאת
עם אלפים באמה ואת
פאת צפון אלפים באמה
והעיר בתוהן זה יהיה
לקם מוגרשי הערים.
3. ומגרשי הערים אשר
תנתנו ללויים מקור העיר
הצהר אלק אמה סביב.
מבבדו לה ד'
השק הבהו כיום
השביעי והזך הרהר הזהב
פשה תנתנו בקרית
הקדושה ויקראו לו יט
ואם הבהו והזך הרהר הזהב
קבא ונתנו כרית צורת
שנאמר' ומלא חסו גזאל הכס מחזק
לגבול ומרכיבין מחזק מג'ס להאי גבול
דלא יא' איש ממקומו והחזק דנין
האי חזק מחזק דומדומס מהך לעיר
דכתיב היה אלפים באמה: ושם
הכסן וכל הספן. ומדומם כהניס' עניה
בנניתי צמים. כשנעו של הסגר ראשון
כתיב ויקראו לו יט ושם הכסן ביום השביעי
וראה והנה פשה הנגע בקריות הנית

הנהרות הב"ח

(6) רש"י ד' ו' וכן כספן
וסי מ' ל' ו' חתך י' ראה
והיא: (7) [הנהרות] כו: כו:
גובה שמה ומה לחניה
דסגי ענה בארבעה על
רבעי ועי' חלל הנהרות
האלכסון העמוד ממות
למעט וזמלסין: (8) 1

מוסף רש"י

בימקרו עמו. שמימי
והלווייתו עמו (בי"ב כ"ג)
טעמי ורוביהו מלת ל' ככל
מקום. כחסי גיטין (כ"ו).
מנ שמען על גמלס חסו
שבו על ר' יוסי ובעיר
י': (1) פי' מירושו עמו, למת
טעם לל' דכרוי (ש"ס י"ט)
מייבא את דכרוי (ש"ס י"ט)
או: טעמו. ורוביהו מלת
טעם לנכרוי כל ששה
(בבב"ד י"ז, א) אל יבא
איש ממקומו אילו
אלפים אמה: על חסו
שבו, אל תמורסו, חסו
ממות חלל המכיר
סופים ועיקרו של מקרא
כל נתיקת ללא נאמר
על משה לביא כהן יהוה
בשם כן ממני דייקן כהן
ועוד

כתיב בהו הו יהיה להם מגרשי הערים. כלומר לזה הוא נתן פירות ועושה אותן מרובעות ואי הוא נתן
רובו פירות וכו' הריעות. ויקרא לן כל אמתא ברוביבא אמתא ותי חומסי כאלכסונא, הלך ג' אמות שאמרו בהמ' מ' מ'
ארבע אמות ברשות הרבים אינו חייב עד שיעביד ארבע אמות ואלכסון שהן שש אמות פחות שש אמות פחות
היינו ותיב רב חנינא ביה וכו' י' שובתיי. מתיני' והו שאמרו הני מערב בגבוליו ר' מאיר אומי' און לין אלא העיר. ר' יהודה
אמר אלא עיר צור. לא אמרו שפירובי אלא להקל על העשירי כו'. אמר רב חסיהן מחלוקת במקומו

כתיב בהו הו יהיה להם מגרשי הערים. כלומר לזה הוא נתן פירות ועושה אותן מרובעות ואי הוא נתן רובו פירות וכו' הריעות. ויקרא לן כל אמתא ברוביבא אמתא ותי חומסי כאלכסונא, הלך ג' אמות שאמרו בהמ' מ' מ' ארבע אמות ברשות הרבים אינו חייב עד שיעביד ארבע אמות ואלכסון שהן שש אמות פחות שש אמות פחות היינו ותיב רב חנינא ביה וכו' י' שובתיי. מתיני' והו שאמרו הני מערב בגבוליו ר' מאיר אומי' און לין אלא העיר. ר' יהודה אמר אלא עיר צור. לא אמרו שפירובי אלא להקל על העשירי כו'. אמר רב חסיהן מחלוקת במקומו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com